

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз ОК 16/2022
11.05.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Дубравке Дамјановић, председника већа, Милене Рашић, Драгана Аћимовића, Радмиле Драгичевић Дичић и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Предрага Исидоровића и др, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 4. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз број 295/22 од 11.03.2022. године, поднетом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал Кж1 По1 број 9/21 од 16.12.2021. године, у седници већа одржаној дана 11. маја 2022. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз број 295/22 од 11.03.2022. године као основан и **УТВРЂУЈЕ** да је правноснажном пресудом Апелационог суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал Кж1 По1 број 9/21 од 16.12.2021. године у корист окривљених Предрага Исидоровића и Владимира Кесића повређен закон – члан 439. тачка 3) Законика о кривичном поступку у вези са чланом 57. став 1. тачка 1) Кривичног законика.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал К-По1 број 199/19 од 13.10.2022. године, окривљени Предраг Исидоровић и Владимир Кесић су, поред осталих окривљених, оглашени кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 4. у вези става 1. КЗ, за које дело су применом одредаба чланова 56. и 57. КЗ о ублажавању казне испод законом прописаног минимума осуђени на казне затвора у трајању од по седам година. У ове казне окривљенима је урачунато време проведено у притвору од 19.03.2017. године до 12.07.2018. године, као и време проведено на издржавању мере забране напуштања стана почев од 12.07.2018. године, па надаље.

Истом пресудом, на основу члана 87. КЗ, према окривљенима је изречена мера безбедности одузимања предмета, и то једног носача за СИМ картицу марке „...“

претплатничког броја ..., серијског броја ... и једног носача за СИМ картицу „...“ претплатничког броја ..., серијског броја ... у односу на окривљеног Предрага Исидоровића, а једног мобилног телефона марке „...“ модел „...“ ИМЕИ 1 број ..., ИМЕИ 2 броја ..., без СИМ картица и једна цистерна марке „...“ тип ... регистарских ознака ..., број шасије: ... у односу на окривљеног Владимира Кесића.

На основу одредаба чланова 261. и 264. ЗКП, окривљени Предраг Исидоровић и Владимир Кесић су, поред осталих окривљених, обавезани да накнаде трошкове кривичног поступка, о чијој висини ће суд одлучити накнадно, посебним решењем.

Пресудом Апелационог суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал Кж1 По1 број 9/21 од 16.12.2021. године, поред осталог, делимичним усвајањем жалбе браниоца окривљеног Предрага Исидоровића – адвоката Сање Главонић, а поводом жалбе браниоца окривљеног Владимира Кесића – адвоката Олега Копривице, по службеној дужности, пресуда Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К По1 број 199/19 од 13.10.2022. године преиначена је само у погледу одлуке о казни, тако што су окривљени Предраг Исидоровић и Владимир Кесић због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 4. у вези става 1. КЗ, због ког су првостепеном пресудом оглашени кривим, применом одредаба чланова 56. и 57. КЗ о ублажавању казне испод законом прописаног минимума, осуђени на казне затвора у трајању од по шест година, у које казне им је урачунато време проведено у притвору од 19.03.2017. године до 12.07.2018. године, као и време проведено на издржавању мере забране напуштања стана почев од 12.07.2018. године до упућивања окривљених на издржавање казне која се састоји у лишењу слободe, сходно одредби члана 63. КЗ, док су у преосталом делу жалбе браниоца окривљеног Предрага Исидоровића – адвоката Сање Главонић и бранилаца осталих окривљених, те у целости жалба Тужиоца за организовани криминал, као и жалба браниоца окривљеног Владимира Кесића – адвоката Олега Копривице одбијене као неосноване и првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Републички јавни тужилац поднео је захтев за заштиту законитости Ктз број 295/22 од 11.03.2022. године само против правноснажне пресуде Апелационог суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал Кж1 По1 број 9/21 од 16.12.2021. године, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП у вези члана 57. став 1. тачка 1) КЗ, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и донесе пресуду којом ће утврдити да је побијаном пресудом повређен закон у корист окривљених Предрага Исидоровића и Владимира Кесића.

Врховни касациони суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца браниоцима окривљених Предрага Исидоровића и Владимира Кесића – адвокатима Сањи Главонић и Олегу Копривици, сходно члану 488. став 1. Законика о кривичном поступку, након чега је одржао седницу већа, о којој у смислу члана 488. став 2. ЗКП није обавестио Републичког јавног тужиоца и браниоце окривљених, налазећи да њихово присуство седници већа не би било од значаја за

доношење одлуке, па је након разматрања списка предмета и правноснажне пресуде против које је захтев за заштиту законитости поднет, а по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев је основан.

Основано Републички јавни тужилац у поднетом захтеву указује да је побијаном правноснажном пресудом учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП у вези са чланом 57. став 1. тачка 1) КЗ у корист окривљених Предрага Исидоровића и Владимира Кесића.

Наиме, првостепеном пресудом су окривљени Предраг Исидоровић и Владимир Кесић оглашени кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 4. у вези става 1. Кривичног законика, за које дело су применом одредаба 56. и 57. КЗ о ублажавању казне испод законом прописаног минимума, осуђени на казне затвора у трајању од по седам година, у које казне им је урачунато време проведено у притвору и време проведено на издржавању мере забране напуштања стана.

Апелациони суд у Београду, Посебно одељење за организовани криминал као другостепени, побијаном пресудом Кж1 По1 број 9/21 од 16.12.2021. године, преиначио је првостепену пресуду у односу на ове окривљене само у погледу одлуке о казни, тако што је применом одредаба чланова 56. и 57. КЗ окривљене осудио на казне затвора у трајању од по шест година, у које казне им је урачунао време проведено у притвору и време проведено на издржавању мере забране напуштања стана.

Поступајући на овај начин – преиначујући првостепену пресуду тако што је окривљене Предрага Исидоровића и Владимира Кесића осудио на казне затвора у трајању од по шест година за кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 4. у вези става 1. КЗ, Апелациони суд у Београду, Посебно одељење за организовани криминал, учинио је повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП у вези члана 57. став 1. тачка 1) КЗ у корист окривљених, што се основано истиче у захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца.

Наиме, за кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 4. Кривичног законика („Сл. гласник РС“, број 72/09) који се примењивао у време извршења предметног кривичног дела, све до измена од 01.12.2019. године („Сл. гласник РС“, број 35/19), а који је другостепени суд и применио у конкретном случају, била је прописана казна затвора од најмање десет година.

Одредбом члана 56. истог Кривичног законика, прописани су случајеви у којима је суд, изузетно од општег правила о одмеравању казне у границама прописаним законом за одређено кривично дело, овлашћен да учиниоцу кривичног дела казну ублажи по мери или врсти, те се тако учиниоцу кривичног дела може изрећи казна испод границе прописане законом или блажа врста казне кад закон предвиђа да се казна може ублажити,

кад закон предвиђа да се учинилац може ослободити од казне, а суд га не ослободи од казне, или када суд утврди да постоје нарочито олакшавајуће околности и оцени да се и са ублаженом казном може постићи сврха кажњавања.

Одредбом члана 57. став 1. тачка 1) КЗ („Сл. гласник РС“ број 121/12) који је важио у време извршења кривичног дела, као и одредбом члана 57. став 1. тачка 1) КЗ („Сл. гласник РС“ број 72/09), на истоветан начин прописане су границе ублажавања казне, када за то постоје услови из члана 56. КЗ, па се у смислу ове одредбе, ако је за кривично дело као најмања мера казне прописан затвор у трајању од десет година, учиниоцу кривичног дела казна може ублажити до седам година затвора. Границе ублажавања казне истоветно су прописане и каснијим изменама КЗ-а, за предметно кривично дело, тачније за све време важења кривичног закона који је примењен у погледу правне квалификације.

Имајући у виду наведено, основано се у захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца истиче да је Апелациони суд у Београду, Посебно одељење за организовани криминал, као другостепени, применом одредаба о ублажавању казне из члана 56. и 57. Кривичног законика, учинио повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, јер је супротно одредби члана 57. став 1. тачка 1) Кривичног законика окривљене Предрага Исидоровића и Владимира Кесића осудио на казне затвора у трајању од по шест година, и ако је у конкретном случају казну могао ублажити само до седам година затвора.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је усвојио као основан захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца и утврдио да је правноснажном пресудом Апелационог суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал Кж1 По1 број 9/21 од 16.12.2021. године учињена повреда закона из члана 439. тачка 3) ЗКП у вези члана 57. став 1. тачка 1) КЗ у корист окривљених Предрага Исидоровића и Владимира Кесића, не дирајући у правноснажну одлуку против које је захтев за заштиту законитости поднет.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 3) ЗКП, донета је одлука као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с. р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија
Дубравка Дамјановић, с. р.